

מסכת מקואות

פרק ה

א. מעין שהעבירו על גבי השקת, פסול. העבירו על גבי שפה כל שהיא, כשר חוצה לה, שהמעין מטהר בכל שהיא. העבירו על גבי ברכה והפסיקו, הרי הוא במקנה. חזר והמשיכו, פסול לזבים ולמצרעים ולקדש מהן מי חטאת, עד שיידע שיצאו הראשונים:

ב. העבירו על גבי כלים או על גבי ספסל, רבי יהודה אומר, הרי הוא כמו שהיה. רבי יוסי אומר, הרי הוא במקנה, ובלבד שלא יטביל על גבי הספסל:

ג. מעין שהיא משובך כנדל, רבה עליו והמשיכו, הרי הוא כמו שהיה. הנה עומד ורבה עליו והמשיכו, שנה למקנה לטהר באשברו, ולמעין להטביל בו בכל שהיא:

ד. כל הימים במקנה, שנאמר (בראשית א), ולמקנה הימים קרא ימים, דברי רבי מאיר. רבי יהודה אומר, הים הגדול במקנה. לא נאמר ימים, אלא שיש בו מיני ימים הרבה. רבי יוסי אומר, כל

הַיָּמִים מִטְהָרִים בְּזוֹחֲלִין, וּפְסוּלִין לַזָּבִין וְלַמְצָרַעִים, וְלַקֵּידָשׁ מֵהֶם
מִי חֲטָאת:

ה. הַזּוֹחֲלִין, כְּמַעֲזֵן. וְהַנוֹטְפִים, כְּמִקְוֵה. הַעֵיד רַבִּי צְדוֹק עַל
הַזּוֹחֲלִין שָׂרְבוּ עַל הַנוֹטְפִים, שֶׁהֵם כְּשָׂרִים. וְנוֹטְפִים שֶׁעָשְׂאוּ
זוֹחֲלִין, סוּמְדֵי אֶפְלוּ מִקֵּל, אֶפְלוּ קִנָּה, אֶפְלוּ זָב וְזָבָה, יוֹרֵד וְטוֹבֵל,
דְּבָרֵי רַבִּי יְהוּדָה. רַבִּי יוֹסִי אֹמֵר, כָּל דָּבָר שֶׁהוּא מְקַבֵּל טְמֵאָה, אֵין
מִזְחִילִין בּוֹ:

ו. גַּל שֶׁנִּתְלָשׁ וּבּוֹ אַרְבָּעִים סָאָה, וְנִפֵּל עַל הָאָדָם וְעַל הַכֵּלִים,
טְהוֹרִים. כָּל מָקוֹם שֶׁיֵּשׁ בּוֹ אַרְבָּעִים סָאָה, טוֹבֵלִין וּמִטְבִּילִין.
מִטְבִּילִין בְּחִרְיָצִין וּבְנֻעָצִים וּבְפִרְסֵת הַחֲמֹר הַמְעַרְבֶת בְּבִקְעָה. בֵּית
שִׁמְאִי אֹמְרִים, מִטְבִּילִין בְּחִרְדָּלִית. בֵּית הֵלֵל אֹמְרִים, אֵין
מִטְבִּילִין. וּמוֹדִים שֶׁהוּא גוֹדֵר כֵּלִים וְטוֹבֵל בָּהֶם. וְכֵלִים שֶׁגִּזְרָה בָּהֶם,
לֹא הִטְבְּלוּ: